

šaschcžěpjene, kaž tamne šwjecžo, w Eisenachu namafane, to wotšnamjenja. To bě š drjewa wudžěłane šwjecžo šw. Marje, kotraž džěcžatko Jesuša w rukomaj džerži; a hdyž psched nim šo nichtón modlesche, dha by psches někajke napravjenje woblicžo džěscža Jesuša šo k maczeri wobrocžiko, jako by šo prašchalo: šmēm wušlyšhecž? a potom by hałle Jesuš šwojej ruzy k temu, kiž šo modlesche, wupšchestrěł. Tak bu šnjesh Jesuš wot wutrobny, Boži měr požadazeje, šdaleny džeržany; a runje džěcžatka, kotrež je tola wošebje k šebi wołal, wo šłódkofcži ewangelija nicžo njeshonichu.

Hdyž po cžasbu widžimy, kaž šo Luther prózuje, šo by w lubym małym katechismušu a w jara lubofnych šhěrlyšchach džěcžazym dušcham šłódku paštwwu pošćicžil, je š teho pošnacž, šo njeje šabył, kaž je něhdy šam w tym nastupanju tradał.

Wón bě mjenujzny bohacže wobdarjene džěcžo hłubofich myšlicžkow, kotrež na pschiklad njemóžesche pschi šebi šabyčž na šłowo druheho psalma: Šslužcže temu šnjesej š bojofcžu! Wón rad njechasche pschezo šo bojecž, a nichtó tola jemu njeprajesche, šo došonjana lubofcž k Bohu bojofcž wucžeri.

Šeho waschnje je tež dyrbjalo byčž lubofne po powjesčžach, kotrež wo tym mamy.

Šako małuški hišcže do přenjeje šchule šhodžesche, je jeho druhdy wulki šobušchuleč kruč pucža na šwojimaj rukomaj nošyl pschi wobcžěžnych pucžach; to pať tón wěscže njebudžišche cžinil, hdy budžišche Luther wošebje luby towaršch njebyl. Bě to wěšty Demler, kotremuž je pošdžišcho Dr. Luther